

De tre grunderna

Mohammed Ibn Abdel-Wahhab

I Guds den nåderike, den barmhjärtiges namn

Sammanfattning

All beröm hör till Gud och må frid och välsignelser vara med Profeten Mohammed. Detta är boken "De tre grunderna [i islam]", skriven av Mohammed Ibn Abdel-Wahhab, ursprungligen tagen från darulhadith (med deras tillåtelse), omskriven med en del förklaringar. Boken handlar om denna religions grunder, och lär oss svaren på de tre frågor som vi kommer att ställas i graven: Vem är din Herre? Vad är din religion? Vem är din profet?

Texten eller förklaringen [inuti klamrarna], eller i fotnoterna, är tagen från Saleh Fawzans eller Mohammed Ibn Utheimins förklaringar. Antingen det, eller så är det text som språkligt förklarar arabiska ord. Arabiska är ju ett mycket rikare språk än svenska, så ibland behövs långa förklaringar för ett enda arabiskt ord.

Innehåll

I	Fyra viktiga punkter som nämns i Sura Al-Asr	3
II	Tre saker som alla muslimer måste veta och applicera i sina liv	4
III	Hanifia – Abrahams religion	5
IV	Den första grunden	6
V	Den andra grunden: Vår religion, Islam	10
1	Islam	10
2	Iman	12
3	Ihsan	13
VI	Den tredje grunden: Gällande profeten Mohammed ﷺ	15

Del I

Fyra viktiga punkter som nämns i Sura Al-Asr

Vi är alla ålagda att uppfylla följande 4 punkter:

1. Att skaffa sig kunskap, och med det menar jag (1) kunskap om Gud, (2) kunskap om Hans profet **صلى الله عليه وسلم** och (3) kunskap gällande religionen, Islam (dvs underkastelse inför Gud), vilket man får genom att studera dess källor och bevis.
2. Att man handlar i enlighet med den kunskapen man får.
3. Att man kallar till det man har kunskap om.
4. Att man har tålamod med de svårigheter som finns i att kalla till Gud och Hans religion.

Beviset för dessa fyra punkter är Guds uttalande:

“Vid tiden¹! Sannerligen är människan förlorad; Förutom de som tror, gör goda handlingar, råder varandra sanningen och råder varandra att ha tålamod” (Al-Asr: 1-3)

Imam Shafi sade:

“Hade Gud inte sänt ned något bevis mot Sin skapelse förutom denna sura så skulle det vara nog som bevis för dem.”

Imam Bukhari skrev i sin bok:

RUBRIK FÖR KAPITEL “KUNSKAP KOMMER FÖRE TAL OCH HANDLING”

Beviset för att kunskap alltid bör föregå tal och handling är Guds uttalande:

“Ha kunskap om att ingen förtjänar dyrkan förutom Gud, och be om förlåtelse för dina synder.” (Mohammed: 19)

Gud beordrade alltså först med att ha kunskap, och efter det så beordrade Han till tal och handling.

¹Gud svär vid tiden.

Del II

Tre saker som alla muslimer måste veta och applicera i sina liv

Varje person som säger sig underkasta Gud (dvs säger sig vara Muslim) är ålagd att veta följande tre saker och handla därefter:

DET FÖRSTA är att Gud har skapat oss och gett oss försörjning, och Han har inte lämnat oss på jorden utan något syfte – tvärtom så har Han skickat ett Sändebud till oss; den som lyder honom kommer träda in i Paradiset, och den som vägrar detta kommer träda in i Elden.

Beviset för denna sak är Guds uttalande:

“Sannerligen har Vi sänt ett sändebud till er, som ska vittna emot er, precis som Vi sände Farao ett sändebud. Farao trotsade dock sändebudet, och han drabbades av ett fruktansvärt straff.” (Al-Muzzammil: 15-16)

DET ANDRA är att Gud inte godtar att man dyrkar någon vid Hans sida; varken att man dyrkar en ängel som står Honom nära, eller en profet som sänts av Honom.

Beviset för detta är Guds uttalande:

“Sannerligen så hör moskéerna (eller böneplatserna) till Gud, anropa därför ingen vid Hans sida!” (Al-Jinn: 18)

DET TREDJE är att det inte är tillåtet att söka [intim] vänskap² hos dem som motsätter sig Gud och Hans sändebud, även om det skulle handla om ens närmaste anhöriga.

Beviset för detta är Guds uttalande:

“Du finner inte sådana som tror på Gud och Den Yttersta Dagen, och samtidigt söker [intim] vänskap³ hos dem som motsätter sig Gud och Hans sändebud – detta om det så vore deras fäder, söner, bröder eller släktingar. Det är i dessas hjärtan Han har skrivit in Iman (sann tro), och det är dessa som Han har stärkt med sin Ruh⁴. Dessa skall Han låta träda in i gårdar, under vilka bäckar flödar – förevigade däri. Gud är nöjd med dem och de är nöjda med Honom. Dessa utgör Guds parti; sannerligen är det Guds parti som är segerrika.” (Al-Mudjadila: 22)

²Att älska dem i hjärtat, att stödja eller assistera dem i att få seger (militärt, ideologiskt) samt att ärva från dem... (Fawzan)

³Se fotnot 2, sid 4.

⁴Ruh betyder här styrka, och att Gud gett dessa styrka i sin tro. (Fawzan)

Del III

Hanifia – Abrahams religion

Hanifia⁵, som är Abrahams religion, är att uppriktigt dyrka endast Gud. Gud har beordrat hela mänskligheten detta, och det är för denna anledning som Han har skapat dem.

Detta säger Han i Koranen:

“Jag har enbart skapat Jinnerna och mänskligheten för att de ska dyrka Mig.” (Adh-Dhariat: 56)

Den största och viktigaste beordring som Gud någonsin har gett oss, är beordringen att sätta Tawhid⁶ i handling. Det största och viktigaste förbudet vi har fått gäller att vi inte får hamna i Shirk⁷.

Beviset för detta är Guds uttalande:

“Dyrka Gud, och sätt ingenting vid Hans sida.” (An-Nisa: 36)

⁵Hanif betyder någonting som riktas åt ett visst håll, och som inte kommer åt någonting annat än det den riktas åt. Hanifia betyder också “vattenkran” på grund av detta skäl. Här betyder ordet: “Den religion som vänder sig till Gud och vänder sig bort från allt annat. Al-Hanifia är alla sändebuds och profeters religion.” (Fawzan)

⁶Islamisk monoteism, att särskilja Gud i all sin dyrkan.

⁷Att dyrka någon vid sidan om Gud.

Del IV

Den första grunden

Om någon frågar dig om de tre grunderna som alla måste kunna⁸, så svara; “att ha god kännedom om (1) ens Herre, (2) ens religion och (3) ens profet, dvs Mohammed ﷺ.”

Om någon frågar dig vem som är din Herre, så säg: “Min Herre är Gud, som försörjer mig och resten av världen genom Sina välsignelser. Han är föremål för min dyrkan – jag dyrkar ingen förutom Honom.”

Beviset för detta är Guds uttalande:

“All beröm hör till Gud, världarnas Herre/försörjare.” (Al-Fatiha: 2)

Allt utom Gud är en del utav världen⁹, och även jag är en del av världen.

Om någon frågar dig hur du kom fram till att Gud är din Herre, så säg; “genom Hans tecken och allt det Han har skapat”. Exempel på Hans tecken för oss är natten, dagen, solen och månen, och exempel på sådant Han har skapat är de sju himlarna¹⁰, de sju jordarna¹¹ samt det som finns i dem och emellan dem.

Beviset för detta är Guds uttalande:

“Bland Hans tecken finner du natten, dagen, solen och månen. Gör inte Sudjod¹² inför varken solen eller månen, utan gör detta inför Gud – Han som skapat dem – om det verkligen är Honom ni dyrkar.” (Fussilat: 37)

Dessutom finner vi Guds uttalande:

“Sannerligen är er Herre Gud; Han som skapat himlarna och jorden under sex dagar, och därefter rest Sig över Tronen. Han låter natten täcka dagen, de följer varandra i snabb takt. Solen, månen och stjärnorna är alla underkastade Hans befallning. Skapandet och kontrollerandet tillkommer sannerligen Honom! Välsignad vare Gud, världarnas Herre.” (Al-Araf: 54)

“Herren” är den som förtjänar dyrkan.

Beviset för detta är Guds uttalande:

“Människor! Dyrka er Herre, Han som skapat er och dem som levde före er – kanske ska ni då frukta Honom¹³. Han som har skapat jorden som en viloplats för er, rest himlen som ett valv, och sänt ned vatten från himlen, och därmed frambringat frukter för er försörjning. Sätt därför inte medgudar vid Guds sida, då ni vet.¹⁴” (Al-Baqara: 21-22)

Ibn Kathir sade om föregående vers:

“Den som skapat dessa ovannämnda saker, är den som förtjänar dyrkan.”

⁸Vi kommer garanterat att frågas om dessa grunder, i alla fall en gång; i graven.

⁹Detta är ett förtydligande utav beviset som gavs.

¹⁰De sju himlarna är ovanför varandra. (Fawzan)

¹¹“Jordarna”, är även de under varandra varvid vi lever i den översta jorden. (Fawzan)

¹²Att falla ner på sitt ansikte i bön.

¹³dvs “Om ni begrundar att Gud är er Skapare och Herre, så kan det leda till att ni börjar frukta Honom och börjar dyrka endast Honom.” (Fawzan)

¹⁴dvs då ni vet att Gud är utan like, och att det är Han som skapar, ger försörjning, kontrollerar allt, så förstår ni också att Han är den ende värd att dyrkas. Att efter kunskap om allt detta, så skulle det vara väldigt förvånande samt tanklöst av er att dyrka andra än Honom. (Tafsir As-Sadi)

Några exempel¹⁵ på former av dyrkan¹⁶ är Islam, Iman och Ihsan¹⁷.

Andra former av dyrkan är Dua, Khauf, Radja, Tavaackul, Raghba, Rahba, Khusho, Khashia, Inaba, Istiana, Istiadha, Istighatha, Dhabh och Nadhr (mer om dessa längre fram, samt bevis för dem¹⁸).

Alla dessa får endast tillägnas Gud.

Beviset för detta är Guds uttalande:

“Sannerligen hör moskéerna till Gud – anropa därför ingen vid Hans sida!” (Al-Jinn: 18)

Den som tillägnar någon form av dyrkan till någon annan än Gud, är en Mushrik¹⁹ och en Kafir²⁰.

Beviset för detta är Hans uttalande:

“Den som åkallar en annan gudom än Gud – det finns inga bevis för att sådana skall åkallas – har endast sin Herre att stå till svars inför. Sannerligen kommer inte de otrogna att ges seger” (Al-Mominon: 117)

Följande rapportering är ett bevis beträffande Dua²¹:

“Dua är dyrkans stomme.”

Beviset från Koranen, att Dua är en form av dyrkan, är Guds uttalande:

“Er Herre säger: 'Be till Mig, så skall Jag besvara er! De som håller sig för goda för att dyrka Mig skall gå med böjt huvud in i Helvetet.'” (Ghafir: 60)

Beviset för att Khauf²² är en form av dyrkan, är Guds uttalande:

“Frukta inte dem, utan frukta Mig, om ni verkligen är troende!” (Al Imran: 175)

Beviset för att Radja²³ är en form av dyrkan, är Guds uttalande:

“Låt den som hoppas möta sin Herre göra goda handlingar, och inte dela den dyrkan som han ägnar sin Herre med någon.” (Al-Kahf: 110)

¹⁵Formerna av dyrkan är många och det finns hela böcker för att beskriva dem i detalj. Ett exempel är “Ubodiyya” av Ibn Teimia. (Fawzan)

¹⁶Alla handlingar som Gud tycker om, räknas som dyrkan. (Utheimin, i slutet av förklaringen av Nadhr)

¹⁷För förklaring av dessa tre typer, se kap “Vår religion, Islam”, sid 10.

¹⁸Bevisen förklarar att dessa saker är omtyckta hos Gud; detta genom att Han uppmanar till dem på olika sätt i sammanhanget. Exempelvis så beordrar Han det rakt ut, eller berömmar dem som utför det.

¹⁹En månggudadyrkare.

²⁰En ickemuslim, en otrogen.

²¹Dua (åkallan): Att tillbe Gud.

²²Khauf (rädsla) är av två sorter: Att vara rädd att någonting ont kommer att hända en, och att vara rädd för någonting naturligt. Den första (som är den som menas) får endast tillägnas Gud, och handlar om sådant endast Gud kan göra dig, såsom att göra dig sjuk, eller att ta din själ, eller att orsaka dina barns plötsliga död. /.../ Den andra är naturlig rädsla som är berättigad, som att vara rädd för ormar eller skorpioner, eller ens fiender. /.../ Denna [senare] form av rädsla är inte månggudadyrkan... (Fawzan)

²³Radja (att ha hopp) är att vänta på något gott, antingen nära eller något som man anser vara nära. Den sorts hopp som får en att visa total underkastelse (som är den som menas) är endast till för Gud, och att tillägna detta till någon annan är månggudadyrkan – antingen allvarlig sådan eller mindre allvarlig, beroende på vad som finns i hjärtat hos den som utför det. (Utheimin)

Beviset för att Tavackul²⁴ är en form av dyrkan, är Guds uttalande:

“Sätt er tillit till Gud, om ni verkligen är troende!” (Al-Maida: 23)

Vi finner även Guds uttalande:

“Om någon sätter sin tillit till Gud, så är detta tillräckligt för denne.” (At-Talaq: 3)

Beviset för att Raghba²⁵, Rahba²⁶ och Khusho²⁷ är former av dyrkan, är Guds uttalande:

“Sannerligen brukade de tävla i att göra gott, och de brukade åkalla Oss i hopp och fruktan, och de brukade visa Oss stor underkastelse.” (Al-Anbia: 90)

Beviset för att Khashia²⁸ är en form av dyrkan, är Guds uttalande:

“Frukta²⁹ inte dem, frukta Mig.” (Al-Maida: 3)

Beviset för att Inaba³⁰ är en form av dyrkan, är Guds uttalande:

“Vänd åter till Gud och underkasta er Honom.” (Az-Zumar: 54)

Beviset för att Istiana³¹ är en form av dyrkan, är Guds uttalande:

“Endast Dig dyrkar vi, endast Dig anropar vi om hjälp.” (Al-Fatiha: 5)

I en rapportering:

²⁴Tavackul (att sätta sin tillit till något): Att överläta någonting till Gud och att samtidigt stödja sig på Honom i detta. /.../ En muslim måste sammanfoga mellan att både sätta sin tillit till Gud och att säkerställa så mycket som möjligt av faktorerna (Al-Asbab). Det finns ingen motsättning mellan dessa två. Du säkerställer de faktorer som du ålagts säkerställa, men du sätter inte din tillit till faktorerna, utan du sätter din tillit till Gud endast. Om du sår en åker så är detta ett säkerställande av faktorerna, men du sätter ingen tillit till att du har sått eller vad du nu har gjort, utan du sätter din tillit till Gud gällande grödornas fortgång, friskhet, skydd och slutligen skörd.

Därför säger Gud i Koranen: “Har ni inte sett det som ni skördar – är det ni som sår eller är det egentligen Vi som gör det?” (Al-Waqia: 63-64)

Egentligen är det Gud som sår och du har endast säkerställt en av faktorerna [till skörd]; om du nu sått så är det inte säkert att du får grödor. Grödorna kanske får värde eller blir värdelösa, och kanske du får grödor som får värde, men som blir drabbade utav röta eller liknande. (Fawzan)

²⁵Raghba (nästan som entusiasm): Att söka någonting önskvärt och berömvärt. (Fawzan)

²⁶Rahba (fruktan): Att fly från någonting som man är rädd för. Samma som Khauf. (Fawzan) Se fotnot nr. 22 på föregående sida.

²⁷Khusho (ödmjukhet): Att visa underkastelse och anspråklöshet. Motsatsen till högmod.

²⁸Khashia (rädsla): Att frukta något, byggt på ens kunskap om dess storhet och makt, såsom Gud säger i Koranen:

“De som fruktar Gud utav Hans tjänare, är endast de lärda” (Fatir: 28)

Dvs de som är lärda och kunniga om hans storhet och makt. På så sätt är det mer än bara rädsla, och förklaras bäst med att om du är rädd för en person och inte vet om han kan besegra dig eller inte så är det vanlig rädsla (Khauf), och om du vet att han kan besegra dig så är det rädsla (Khashia). (Utheimin)

²⁹Här menas Khashia och inte Khauf.

³⁰Inaba (att återvända [till Gud]): Har samma betydelse som “Tauba” (som är att be Gud om förlåtelse för synd man gjort) (Fawzan)

³¹Istiana (att be om hjälp) delas in i fem kategorier. DEN FÖRSTA (som är den som menas): Är att be Gud om hjälp och att visa total underkastelse till sin Honom, och att överlämna saken till Honom, och att vara fast i sin tro att bönen till Honom är tillräcklig för en. Detta får endast tillägnas Gud /.../ DEN ANDRA: Att be en skapad om hjälp med något som denne har förmåga till /.../ DEN TREDJE: Att be en skapad om hjälp med något som denne inte klarar av, vilket skulle vara dumt och poänglöst, som att fråga en svag människa att bära något mycket tungt. DEN FJÄRDE: Att be de döda om hjälp på något sätt, eller att be levande om hjälp med något fördolt som de aldrig skulle kunna ha kapacitet till att göra. Detta räknas som Shirk och avgudadyrkan eftersom att ingen skulle göra detta förutom någon som tror att dessa har dolda eller hemliga förmågor att påverka världen. DEN FEMTE: Att be om hjälp med att göra något som Gud tycker om. Detta är föreskrivet genom att Gud har beordrat det... (Utheimin)

“Om du ska be någon om hjälp, så be då Gud om hjälp.”

Beviset för att Istiadha³² är en form av dyrkan, är Guds uttalande:

“Säg: ’Jag söker skydd hos människornas Herre.’” (An-Nas: 1)

Beviset för att Istighatha³³ är en form av dyrkan, är Guds uttalande:

“Ni bad er Herre om räddning, och Han besvarade er.” (Al-Anfal: 9)

Beviset för att Dhabh³⁴ är en form av dyrkan, är Guds uttalande:

“Säg: “Min bön, det jag offerar utav djur, mitt liv och min död hör sannerligen till Gud, världarnas Herre. Han har ingen like. Till detta har jag kallats och jag är den förste av dem som underkastar sig.” (Al-Anam: 162-163)

Vi finner även ett bevis från Sunnan:

“Må Gud förbanna den som slaktar för någon annan än Gud.”³⁵

Beviset för att Nadhr³⁶ är en form av dyrkan, är Guds uttalande:

“De som står fast vid de eder som de svurit, och som bävar för den Dag då skräcken skall överskugga allt.” (Al-Insan: 7)

³²Istiadha (att söka skydd): Att söka skydd från någonting icke önskvärt. (Utheimin)

³³Istighatha (att söka räddning): Att be om att komma ur svårigheter eller förgörelse. (Utheimin)

³⁴Dhabh: Att offra djur, då man slaktar dem.

³⁵Slakt delas in i tre olika kategorier: DET FÖRSTA: Som dyrkan (som är det som menas), då man offerar i syfte att upphöja, visa undergivelse och att söka närhet till den man slaktar för. Detta får endast ägnas endast Gud, och på det sätt som Han har föreskrivit. Att tillägna detta till någon annan än Gud är allvarlig månggudadyrkan och beviset är det som författaren nämnde. DET ANDRA: Att det sker genom att ära en gäst eller för en bröllopsfest eller liknande (och är tillåtet) /.../ DET TREDJE: Att man gör det i syfte att föra handel eller att njuta utav att äta det, och räknas då som tillåtet... (Utheimin)

³⁶Att svära eder.

Del V

Den andra grunden: Vår religion, Islam

Ordet Islam innebär att underkasta sig Gud genom att sätta Tawhid³⁷ i handling, att lyda Honom i det Han beordrar och förbjuder, samt att ta avstånd³⁸ och att svära sig fri från Shirk och dem som utövar Shirk.³⁹

Religionen består av tre nivåer: Islam, Iman och Ihsan.⁴⁰ Varje nivå har dessutom pelare.⁴¹

1 Islam

Den första nivån av religionen kallas Islam, vars pelare är fem: Att vittna (Shahada) om att ingen förtjänar dyrkan utom Gud och att Mohammed är Guds Sändebud, att förrätta bönen (Salat), betala allmosan (Zakat), att fasta under Ramadan (Siam) och att utföra pilgrimsfärden (Hadj) till Guds hus Kaba.

Beviset för trosbekännelsen, är Guds uttalande:

“Gud upprätthåller rättvisa då Han vittnar, och vittnar gör även änglarna och de som har kunskap; de vittnar alla om att ingen förtjänar dyrkan förutom Han. Ingen förtjänar dyrkan förutom Gud, den Allsmäktige, den Vise.” (Al Imran: 18)

Betydelsen av denna trosbekännelse (på arabiska “la ilaha illallah”) är att “ingen förtjänar dyrkan förutom Gud”.

“Ingen förtjänar dyrkan” nekar dyrkan riktad mot allt (utom Gud), och “förutom Gud” fastställer undantaget, dvs att endast Gud bör dyrkas. Ingen har någon del i Hans rätt att dyrkas, precis som ingen har någon del i Hans ägande.

Något som tydliggör denna förklaring av trosbekännelsen, är Guds uttalande:

“Kom ihåg, då Abraham talade till sin fader och folk, och sade: ’Jag avsvär mig allt ansvar för den dyrkan ni utför – förutom om den ägnas åt Den som har skapat mig, sannerligen kommer Han att vägleda mig’, och dessa ord yttrade han för att de skulle bevaras som ett motto bland hans efterkommande, så att de må finna vägen tillbaka⁴².” (Az-Zukhruf: 26-28)

Vi finner även Guds uttalande:

“Säg: ’Bokens folk! Kom, låt oss enas om ett gemensamt regelverk som kommer gälla både oss och er; att inte dyrka någon utom Gud, att inte sätta någon vid Hans sida, och att inte göra varandra till herrar⁴³ istället för Gud.’ Om de vägrar [acceptera

³⁷Se fotnot 6 på sid 5

³⁸Se fotnot 2 på sid 4

³⁹Genom att uppfylla dessa tre saker så är man muslim. Om du skulle sakna en utav dessa så kan man omöjligt vara muslim. (men mer detaljer om detta längre fram, särskilt fotnot 47 på nästa sida och fotnot 94 på sidan 20) (Fawzan)

⁴⁰Islam är först [och lägst av dem], sedan kommer Iman och [sist och högst] kommer Ihsan. Islam är således bred, Iman smalare, och smalast är Ihsan. (Fawzan)

⁴¹En saks pelare är sådant som, om de inte finns eller uppfylls, så faller saken i fråga /.../ Detta precis som byggnaden som har förlorat stöttepelare, den kan varken stödja sig eller stå upp [i det tillståndet]. (Fawzan)

⁴²dvs att de skulle råda varandra med att praktisera det (och således hitta tillbaka till den rätta vägen) (Tafsir Sadi)

⁴³Att erkänna deras storhet vara som Guds, att dyrka dem vid sidan om Gud, eller att tycka att deras bestämelse bör gå före Guds bestämelse. (Utheimin)

budskapet av Tawhid], så säg då: 'Vittna om att vi är muslimer (sådana som underkastar sig Gud)⁴⁴.'” (Al Imran: 64)

Beviset för trosbekännelsen att Mohammed är Guds sändebud, är Guds uttalande:

“Ett sändebud har nu kommit till er från ert eget folk. Tanken att ni kan drabbas av straff tynger hans sinne, alla hans omsorger gäller er. Han ömmar för de troende, full av barmhärtighet gentemot dem.” (At-Tauba: 128)

Trosbekännelsen att Mohammed är Guds sändebud nödvändiggör:

1. Att lyda honom i det han beordrat.⁴⁵
2. Att tro på det som han informerat om.⁴⁶
3. Att hålla sig borta från det han förbjudit.⁴⁷
4. Att dyrka Gud endast på det sätt som Sändebudet **صلى الله عليه وسلم** fått lagstifta.⁴⁸

Här följer bevisen för de resterande 4 pelarna i Islam:

Beviset för att Salat och Zakat är obligatoriska, samt en förklaring av Tawhid, är Guds uttalande:

“De beordrades inte med annat än att endast dyrka Gud, att förrätta bönen och att ge allmosan – det är den raka och upprätta religionen.” (Al-Beina: 5)

Beviset för att Siam är obligatoriskt, är Guds uttalande:

“Troende! Det är en plikt för er att fasta, liksom det var en plikt för dem som levde före er – utför detta, så bör ni uppnå gudsfruktan.” (Al-Baqara: 183)

Beviset för att Hadj är obligatoriskt, är Guds uttalande:

⁴⁴som är fria från de handlingar som ni utför. (Utheimin)

⁴⁵Gud säger i Koranen: “Den som lyder Sändebudet, har därmed lytt Gud” (An-Nisa: 80), och Han säger: “Vi har inte skickat något sändebud förutom att det var meningen att de skulle lydast – med Guds tillåtelse” (An-Nisa: 64) (Fawzan)

⁴⁶Detta nämns därför att Profeten **صلى الله عليه وسلم** har informerat om många saker som kommer från det fördolda. Han har informerat oss om Gud och om Änglarna, han har informerat om framtida saker, såsom Domedagen “då timmen upprättas” samt de saker som kommer hända precis innan detta, och han har informerat om Paradiset och Elden. Han har även informerat om föregående händelser som tex hur det gick för de föregående nationerna. Vi är ålagda att tro på det han informerat, därför att han talar sanning och inte ljuger.

Gud säger:

“Han talar inte utav eget begär, utan endast utav uppenbarelse” (An-Nadjm: 3-4)

(Fawzan)

⁴⁷Han har förbjudit många saker utav tal, handling samt att inneha vissa egenskaper. Han förbjuder ingenting som inte är skadligt och ont. Han beordrar ingenting som inte är gott och rättfärdigt. Om man inte håller sig borta från det som han förbjudit så har man inte *i sanning* vittnat om att han har kommit med det gudomliga budskapet, och ens tro och ens handlingar motsäger varandra; hur kan man fullt vittna om att han är Guds sändebud, samtidigt som man inte håller sig borta från det han förbjuder?... (Fawzan)

⁴⁸All form av dyrkan är bunden och begränsad till det som Gud beordrat sitt sändebud **صلى الله عليه وسلم** att föreskriva, eller som Han själv föreskrivit direkt i Koranen. Man får således inte införa någon form av dyrkan som inte Sändebudet **صلى الله عليه وسلم** föreskrivit – trots att avsikten med detta kanske är god och att man söker Guds belöning genom det. En sådan dyrkanshandling – som inte Gud och Hans sändebud **صلى الله عليه وسلم** föreskrivit – är falsk och förkastad hos Gud, detta därför att Sändebudet **صلى الله عليه وسلم** inte infört den. En god avsikt räcker inte, utan man är i behov av att efterfölja Sändebudet **صلى الله عليه وسلم**. (Fawzan)

“Att utföra pilgrimsfärden, för Guds skull endast, är ålagt människorna som har möjlighet därtill; Den som begår otro (genom att inte utföra detta, då han har möjlighet⁴⁹) skall veta att Gud inte är i behov av skapelsen⁵⁰.” (Al Imran: 97)

2 Iman

Den andra nivån av religionen är Iman⁵¹.

Den är uppdelad i ungefär sjuttio delar. Den främsta utav dem är att säga “Ingen förtjänar dyrkan utom Gud (la ilaha illallah)”, och den lägsta delen är att man avlägsnar skadliga föremål från vägen⁵². Blyghet⁵³ är en del av Iman.

Dess grundpelare, som man måste tro på, är sex:⁵⁴

1. Gud⁵⁵
2. Hans Änglar
3. Hans Böcker
4. Hans Sändebud
5. Den Yttersta Dagen
6. Förutbestämmelsen (Qadar), både gällande det som gynnar dig och det som skadar dig.⁵⁶

Beviset för dessa sex grundpelare⁵⁷, är Guds uttalande:

⁴⁹ Detta är dock inte otro som får en att gå ut ur Islam, såsom majoriteten av de lärda säger... (Utheimin)

⁵⁰ dvs att Gud inte har något behov av att denne skulle utföra sin pilgrimsfärd. Gud har förvisso inte behov av att någon ska utföra sin pilgrimsfärd, men det nämns i denna vers som ett förklarande av Guds hat mot människor som vägrar, då de har möjlighet. (Tafsir As-Sadi)

⁵¹ Iman innefattar att tro med hjärtat, utföra handlingar med kroppen och att tala med tungan... (Utheimin)

⁵² Att ta bort sådant som försämrar framkomligheten på vägen; såsom törnar, stenar, skräp, sopor, sådant som luktar illa mm. (Utheimin)

⁵³ Den känsla som hindrar en från att göra sådant som inte är socialt accepterat.

⁵⁴ Se boken “Aqida Ahlus-Sunna Wal-Djamá” av Utheimin, för närmare beskrivning av dessa pelare.

⁵⁵ Att tro på Honom såsom Han beskriver sig själv i Koranen, och såsom Han beskrivs av sitt sändebud $\text{صلى الله عليه وسلم}$ i Sunnan.

⁵⁶ Att tro på förutbestämmelsen får många fina resultat som effekt, tre utav dem är: ETT: Att man sätter sin tillit till Gud, efter att man uppfyllt och säkerställt de faktorer som finns, och att man inte sätter någon tillit till själva faktorn eftersom Gud har förutbestämt allt. TVÅ: Att man inte blir imponerad av sina egna prestationer, detta därför att ens prestationer är välsignelser från Gud, då Han förutbestämde faktorerna som gjorde att detta gott skulle hända dig. När man tackar Gud för att ha bestämt dessa saker så glömmar man bort att imponeras av sina prestationer. TRE: Lugn och säkerhet gällande allt som händer i Guds förutbestämmelse. Således känner man sig inte stressad när något gott försvinner, eller när något ont uppstår, eftersom det är en del av Guds förutbestämmelse – Han som äger himlarna och jorden – och det som Han bestämmer är ett måste. Gud säger i Koranen:

“Ingenting händer er utav katastrofer, i er själva eller på jorden, förutom att det redan blivit skrivet i en Bok före det verkställs. Sådant är lätt för Gud. Detta för att ni inte ska sörja över sådant som hänt eller jubla över det ni fått. Gud tycker inte om högmodiga skrytmånsar” (Al-Hadid: 22-23)

Guds Sändebud $\text{صلى الله عليه وسلم}$ säger: “Jag shockas av att den troende endast är i gott; och då menar jag endast den som – om något gott händer honom – tackar Gud, vilket är bättre för honom, och som – om något ont befaller honom – har tålmod, vilket är bättre för honom.” (Rapporterad av Muslim) (Utheimin)

⁵⁷ När författaren nämner dessa pelare så nämner han alltid beviset för dem från Koranen och Sunnan. Varje sak eller påstående som är kopplat till religionsfrågor, dyrkan, trosuppfattning, och regler ur sharian är nämligen i behov av bevis – och om det inte går att bevisa så är inte uttalandet korrekt. Därför nämner författaren först de sex pelarna och sedan bevisen för dem i både Koranen och Sunnan. (Fawzan)

“Rättfärdighet ligger inte i att vända ens ansikten öst eller väst. Sann rättfärdighet besitter den som tror på Gud och Den Yttersta Dagen, Änglarna, Det Skrivna⁵⁸ samt profeterna.” (Al-Baqara: 177)

Beviset för att Förutbestämmelsen är en del av religionen, är Guds uttalande:

“Allting har vi skapat med Qadar.” (Al-Qamar 54:49)

3 Ihsan

Den tredje nivån av religionen är Ihsan⁵⁹.

Den har endast en pelare, som är: “Att du dyrkar Gud med samma hängivelse som du skulle ha om du såg Honom framför dig. Man kan visserligen inte se Honom, men vet att sannerligen så ser Han dig.”

Beviset för detta är Guds uttalande:

“Sannerligen är Gud med dem som fruktar, och dem som *handlar gott och rätt* (dem som utövar Ihsan).” (An-Nahl: 128)

Vi finner även Guds uttalande:

“Sätt din tillit till den Allsmäktige, den Barmhärtige, den *som ser dig* när du reser dig, och när du är hos dem som gör Sujud. Sannerligen är Han Den Allhörande, Den Allvetande.” (Ash-Shuara: 218-220)

Vi finner även Guds uttalande:

“Du sysselsätter dig inte med någonting, reciterar Koranen eller någon annan handling, *utan att Vi då bevittnar det.*” (Yonus: 61)

Följande är ett bevis från Sunnan, den välkända rapporteringen “Hadith Jibri”⁶⁰, som rapporteras av Omar Ibn Al-Khattab *رضي الله عنه*, då han sade:

Vi satt hos Guds sändebud *صلى الله عليه وسلم* en dag då en man med väldigt vita kläder och väldigt svart hår kom till oss. Hans vårdade yttre tydde på att han inte var resande, men trots det så kände ingen av oss igen honom.

Han satte sig ned hos Profeten *صلى الله عليه وسلم*, satte sina knän mot hans knän och satte sina händer på hans ben, och så sade han: “Mohammed, säg mig vad Islam är!”

Guds sändebud *صلى الله عليه وسلم* sade: “Islam är att vittna om att ingen förtjänar dyrkan förutom Gud, och att Mohammed är Guds sändebud, det är att förrätta bönen, att betala allmosan, att fasta under Ramadan och att utföra pilgrimsfärden till Huset⁶¹ om – eller när – du får möjlighet till det.”

Han sade: “Det stämmer.”

⁵⁸eg “Boken”, men As-Sadi förklarar att det är “det skrivna”, och att alla nedsända böcker avses. Den bokstavliga betydelsen av “Bok” på arabiska är en skrivelse, någonting som är skrivet.

⁵⁹Ihsan betyder att försköna något, att helt enkelt “göra gott” eller att utföra något på bästa sätt. Här betyder det att man bibehåller relationen mellan sig själv och Gud på bästa sätt. (Fawzan)

⁶⁰dvs “Gabriels rapportering”; antagligen kallas den så därför att det var då som Gabriel kom till honom i mänsklig form.

⁶¹Kaba.

Vi förvånades över att han först frågade och sedan bekräftade hans svar⁶².

Sedan sade han: "Säg mig vad Iman är", och han svarade: "Att tro på Gud, Hans änglar, Hans böcker, Hans sändebud⁶³, Den Yttersta Dagen samt Qadar – gällande både gott och ont⁶⁴". Han sade: "Det stämmer."

Han sade sedan: "Säg mig vad Ihsan är". Han sade, "Att dyrka Gud som om du skulle se Honom. För även om du inte ser Honom, så ser Han sannerligen dig."

Han sade: "Säg mig när Timmen⁶⁵ är." Han sade, "Den tillfrågade vet inte mer än den som frågat⁶⁶".

Han sade: "Berätta då om de tecken som visar att den är nära". Han sade: "Att slavinnan föder sin härskarinna⁶⁷, samt att du ser de barfota, nakna och utfattiga fåraherdarna tävla i att bygga höga byggnader.⁶⁸"

Omar fortsatte att berätta: "Sedan gick han sin väg, och vi förblev sittande en lång stund".

Därefter sade han (Profeten صلى الله عليه وسلم): "Omar! Vet du vem det var som kom och frågade?" Jag sade: "Gud och Hans sändebud vet bäst". Han sade: "Det var ängeln Gabriel som kom till er, för att lära er er religion."

⁶²De undrade alltså varför han ens frågade. (Fawzan)

⁶³Sändebud är här i plural.

⁶⁴Se beskrivningen på sid 12 med dess tillhörande fotnot (nr 56)

⁶⁵Domedagen.

⁶⁶Ingen av dem vet alltså när Domedagen kommer, dvs "när Timmen ställs". (Fawzan)

⁶⁷Vissa säger att denna mening betyder att trotsen gentemot föräldrarna kommer öka till den grad att en dotters behandlande utav sin mor kommer likna den behandling som en slavägare ger sin slavinna. (Fawzan)

⁶⁸Detta betyder att nomaderna i slutet av tiden kommer att bosätta sig och bygga stora slott och höga hus, dvs då beduinerna slår sig ned i civilisationen och skryter med sina byggnader och ger dem utsmyckningar, trots att det inte alls är deras vana att göra sådant, och att de kommer bli otroligt rika. . . (Fawzan)

Del VI

Den tredje grunden: Gällande profeten

Mohammed ﷺ

Hans fulla namn och släkträd är Mohammed Ibn Abdullah Ibn Abdul-Muttalib Ibn Hashim.

Hashim är en man från stammen Quraish, som i sin tur är en del av araberna, som i sin tur är utav Ismaels avkomma. Ismael är son av Abraham, Guds nära vän. Må största fred och välsignelser vara med honom och vår profet.

Mohammed ﷺ blev sextiotre år gammal, varav fyrtio år var före profetskapet och tjugotre år som profet och sändebud. Han blev profet då han tog emot "Läs!"⁶⁹, och sändebud då han tog emot "Du som sveper in dig"⁷⁰.

Hans hemstad är Mecka, och han utvandrade till Medina.

När Gud gav honom versen som han blev sändebud genom, så beordrade Han honom att varna för Shirk och att kalla till Tawhid.

Det handlar om följande verser (förklaring följer):

"Du som sveper in dig! Res dig upp och varna! Erkänn din Herres storhet! Se över och rena dina handlingar! Lämna all ondska! Sök inte belöning [från någon annan än Gud] för den godhet du visar folket! Ha tålmod för din Herres skull!" (Al-Muddath-thir: 1-7)

Betydelsen av "Res dig upp och varna." är en beordring att varna för Shirk och att kalla till Tawhid. "Erkänn din Herres storhet!" är en beordring som uppfylls genom att sätta Tawhid i handling. "Se över och rena dina handlingar!" är att rena ens handlingar från Shirk. Gällande "Lämna all ondska!" så betyder ondskan här avgudar. Att lämna dem innebär att hålla dem på avstånd, och att svära sig fri från både dem och deras folk.⁷¹

Detta, att kalla till Tawhid, gjorde han i tio år.⁷²

Efter tio år togs han upp till himlen⁷³, och de fem dagliga bönerna gjordes obligatoriska för honom. I tre år förrättade han bönen i Mecka, och blev därefter beordrad att utvandra till Medina.

Att utvandra (att göra Hidjra) till ett muslimskt land är obligatoriskt för alla i denna nation⁷⁴, och så kommer det att förbli fram till Domedagen.

Beviset för detta är Guds uttalande:

⁶⁹dvs första verserna i Sura Al-Alaq. Ofta nämner man Suror genom att säga de första orden som förekommer i den.

⁷⁰dvs första verserna utav Sura Al-Muddath-thir.

⁷¹Hela denna förklaring har även den en förklaring, se boken "Fath Al-Madjid".

⁷²Han blev inte beordrad med någonting annat. Inte bön, inte allmosa, inte att fasta och inte att utföra pilgrimsfärden. Det enda han gjorde var att varna för Shirk och att kalla till Tawhid, då han sade till dem: "Säg 'la ilaha illallah' så kommer ni att nå framgång!", och deras svar var inget annat än: "Har han slagit ihop alla gudar till en enda – detta är sannerligen shockerande!" (Sad: 5) (Fawzan)

⁷³Denna händelse kallas Miradj, och finns beskriven i detalj i andra böcker såsom Sahih Al-Bukhari.

⁷⁴Det är obligatoriskt för varje muslim – som inte har möjlighet eller kapacitet att visa att han är muslim, eller öppet göra sådant som är obligatoriskt för en muslim – att utvandra från det ickemuslimska landet till ett muslimskt land; detta om han inte klarar av att visa att han är muslim eller öppet göra sådant som är obligatoriskt för en muslim, och om situationen åthjälps av utvandringen. Detta beror på att sådant som krävs för att utföra någonting obligatoriskt, också är obligatoriskt. (Utheimin)

“När änglarna samlar in själarna från människorna, i ett tillstånd då människorna gör orätt mot sig själva, så kommer de att fråga: 'Hur har ni haft det på Jorden?' De säger då: 'Vi har varit svaga och förtryckta'⁷⁵. Änglarna säger då: 'Var inte Guds jord vid nog att utvandra i?'⁷⁶ Se, dessa människors slut kommer vara Elden. Vilket eländigt slut! Dock undantas de [verkligt] svaga och förtryckta – män, kvinnor och barn – som inte kunde bryta upp och som var osäkra om vägen. För dessa finns det hopp⁷⁷ om Guds förlåtelse – Gud är Förlåtande och Barmhärtig.” (An-Nisa: 97-99)

Vi finner även Guds uttalande:

“Mina tjänare, de som tror utav er! Sannerligen är Min jord vid och bred, så *dyrka endast Mig*⁷⁸” (Al-Ankabot: 56)

Al-Baghawi رحمه الله sade:

“Denna vers uppenbarades för de muslimer i Mecka som inte hade utvandrat. Gud tilltalade dem därför i trons namn⁷⁹.”

Ett bevis för att Hidjra [är obligatoriskt] från Sunnan, är Profetens صلى الله عليه وسلم uttalande:

“Hidjra kommer inte att upphöra (att vara obligatoriskt) förrän Tauba⁸⁰ upphör att accepteras, och Tauba kommer inte att upphöra att accepteras förrän solen går upp i väst⁸¹.”

Efter att ha bosatt sig i Medina så beordrades han med de övriga föreskrifterna i Islam, såsom givandet av allmosa (Zakat), fastan (Siam), pilgrimsfärden (Hadj), böneutropet (Adhan), att kämpa och kriga för Guds skull (Jihad), att beordra det goda och förbjuda det onda mm. Detta gjorde han i tio år.

Därefter dog han, och hans religion finns kvar här än idag.

Det finns inget gott förutom att han visat det för oss, och det finns inget ont förutom att han varnat oss för det. Det goda som han visade oss var Tawhid och allting annat som Gud älskar och tycker om. Det onda som han varnade för är Shirk och allting annat som Gud hatar och ogillar.

Gud sände honom till hela mänskligheten, och Gud har beordrat hela skapelsen – Jinner och människor – att lyda honom.

Beviset för det är Guds uttalande:

“Säg: 'Människor! Jag är Guds sändebud, utsänd till er alla.' ” (Al-Araf: 158)

Genom honom så fullbordade Gud religionen.

Beviset för det är Guds uttalande:

⁷⁵Dessa människor påstår att de inte haft möjlighet att utvandra, men de ljuger. Beviset är att Gud hotar dem med straff, och gällande dem som verkligen inte har möjlighet så tynger inte Gud någon med mer än den kan bära. (Tafsir As-Sadi)

⁷⁶Denna fråga ställs inte för att få reda på deras svar, utan för att förmedla: “Alla vet att Guds jord är vid nog att utvandra däri” (Tafsir As-Sadi)

⁷⁷Detta betyder att Gud garanterat kommer förlåta dem. (Tafsir As-Sadi)

⁷⁸Detta är en beordring att endast dyrka Gud, och om det skulle vara omöjligt att dyrka Gud på den plats han är, så åligger det tjänaren att flytta till en plats där det inte är omöjligt (därför nämns versen i sammanhanget Hidjra, se fotnot 74) (Tafsir As-Sadi)

⁷⁹dvs “Om ni verkligen är troende, så gör följande...”

⁸⁰Se fotnot nr. 30, sid 8 .

⁸¹Då Domedagen är kommen.

“Idag har Jag fullbordat er religion, skänkt er Min välsignelse i fullaste mått, och beslutat att Islam skall vara er religion.” (Al-Maida: 3)

Beviset för profetens **صلى الله عليه وسلم** död, är Guds uttalande:

“Sannerligen kommer du att dö, och alla andra också. Sedan, på Uppståndelsens dag, skall ni diskutera inför er Herre.⁸²” (Az-Zumar: 30-31)

Efter att människorna har dött, kommer de att återuppstå.

Beviset för det är Guds uttalande:

“Av denna jord har Vi skapat er, till den låter Vi er återvända, och ur den skall Vi ta upp er ännu en gång.” (Ta Ha: 55)

Vi finner även Guds uttalande:

“Gud har låtit er växa upp som plantor ur jorden. Därefter skall Han låta er återförenas med den, och Han kommer åter frambringa er ur den.” (Noh: 17-18)

Efter Återuppståndelsen kommer alla att ställas till svars och belönas, eller straffas, i enlighet med sina gärningar.

Beviset för det är Guds uttalande:

“Allt som finns i himlarna och jorden tillhör Gud. De som gör ont kommer Han att straffa i enlighet med deras handlingar, och Han kommer belöna dem som gör gott med det bästa.” (An-Nadjm: 31)

Den som förnekar Återuppståndelsen har begått Kufr (otro).

Beviset för det är Guds uttalande:

“De som förnekar sanningen påstår att de inte skall återuppväckas från de döda. Säg: 'Jo, vid min Herre! Helt visst skall ni återuppväckas, och efter det kommer ni att informeras om allt vad ni gjort – sådant är lätt för Gud.'” (At-Taghabun: 7)

Gud skickade alla sändebud som budbärare av glada nyheter och som varnare.

Beviset för det är Guds uttalande:

“Vi har berättat om Sändebuden, då de gav glada nyheter och då de varnade. Detta för att människorna – efter att ha hört sändebudens kall – inte ska ha undanflykter att komma med inför Gud⁸³. Gud är Allsmäktig och Vis.” (An-Nisa: 165)

Den första utav sändebuden är Noa och den sista är Mohammed **صلى الله عليه وسلم**.

Beviset för att den första av dem är Noa, är Guds uttalande:

“Sannerligen har vi uppenbarat för dig, såsom vi har uppenbarat för Noa och profeterna som kom efter honom. . .” (An-Nisa: 163)

Gud har skickat sändebud till alla folk – från Noa till Mohammed **صلى الله عليه وسلم** – för att få dem att endast dyrka Gud, och för att förhindra dem att dyrka Taghot⁸⁴.

Beviset för detta är Guds uttalande:

⁸²Gud kommer att avgöra mellan er i det ni haft dispyter om. (Tafsir As-Sadi)

⁸³dvs att sändebuden lärt dem vad som gör Gud nöjd och vad som gör Honom arg, och efter att ha fått reda på detta kan man inte påstå att man inte visste vad man bör göra för att göra Gud nöjd/arg. (Tafsir As-Sadi)

⁸⁴Taghot, plural Tawaghit, enkelt översatt: Överträdare, och den mer exakta definitionen följer.

“Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma, för att förkunna: 'Dyrka Gud och håll er borta från Taghot⁸⁵!' ” (An-Nahl: 36)

Gud har ålagt hela skapelsen att förneka Taghot och att istället tro på Gud.

Ibn Al-Qaim رحمه الله sade:

“Taghot är den som överskrider sina gränser⁸⁶ genom att dyrkas⁸⁷, följas⁸⁸ eller lydas⁸⁹”

Tawaghit är många. De fem största sådana är:

⁸⁵dvs allt som dyrkas vid sidan om Gud. /.../ “Håll er borta från Taghot” betyder således “håll er borta från att dyrka statyer, avbilder och gravar [och annat]”. Detta är vad Taghot, plural Tawaghit betyder. Versen tyden också på att alla Sändebuds kall koncentrerat sig på Tawhid. (Fawzan)

⁸⁶“Den som överskrider sina gränser” är en generell definition av Taghot. För sannerligen så har Gud beordrat att man endast ska dyrka Honom utan att sätta någon vid Hans sida, och Han har beordrat att Hans sändebud صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ska följas, och Han har beordrat att man ska lyda Honom och Hans sändebud صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ i det Han har förklarat tillåtet och förbjudet. Den som överskrider dessa gränser är en Taghot. (Fawzan)

⁸⁷Den som överskrider gränsen gällande dyrkan, som Gud har beordrat endast ska tillägnas Honom, är en Taghot. En månggudadyrkare är en Taghot, på grund av att denne överskridit gränsen som satts för dyrkan och dyrkat andra vid sidan om Gud, dvs ägnat former av dyrkan till andra än Gud. Även den som dyrkas, och gillar det, är en Taghot på grund av denna anledning. (Fawzan)

⁸⁸Gud har beordrat hela skapelsen att följa Mohammed صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, och således är det inte tillåtet att följa någon annan än honom صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Den som följer någon annan än Profeten صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ och påstår att detta är tillåtet är således en Taghot, då denne beordrats att följa honom [men vägrat].

“Följandet” är således särskilt för Profeten صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, och gällande de lärda och kallare (de som kallar till Islam utan att kunna så mycket att de verkligen bör kallas lärda), så följs dem endast om de följer Profeten صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, och det är då Profeten صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ som följs [och inte egentligen de lärda eller kallarna].

De för endast fram budskapet till oss, och man följer dem i den mån de följer sanningen och Profeten صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Det de motsätter sig Sändebudet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ i är inte tillåtet att följa.

Exempel på överskridande av denna typ är vissa extrema fraktioner av Sufismen, som lyder sina ledare i annat än det som är lydnad gentemot Sändebudet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, och säger: “Vi behöver inte ta från Sändebudet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, utan vi tar istället därifrån han tog. Vi tar kunskap från Gud, direkt utan mellanhand. Sändebudet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ tog kunskap ifrån Gud med ängeln Gabriel som mellanhand, men vi tar kunskapen från Gud utan mellanhand.”

De säger även: “Ni tar er religion från en död människa (Sändebudet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ), medan vi tar vår religion från Gud”, detta därför att de påstår att deras lärda har direktkontakt med Gud.

Detta är en av de värsta formerna av överskridelse, då man inte kan komma nära Gud förutom genom Sändebudet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Gud säger nämligen:

“Säg: 'Om ni verkligen älskar Gud, så följ mig! Då kommer Gud älska er, och förlåta era synder. Gud är Förlåtande och Barmhärtig'. Säg: 'Lyd Gud och Sändebudet!', och om de vänder sig bort, så vet att Gud sannerligen inte tycker om de otrogna” (Al Imran: 31-32)

(Fawzan)

⁸⁹Lydnad i att tillåta och att förbjuda får endast ske gentemot Gud och Hans sändebud صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. Gud säger:

“Troende! Lyd Gud – och lyd Sändebudet – och dem som satts i auktoritet över er. Om ni skulle hamna i dispyt gällande något, så låt då [bestämmelsen] gå tillbaks till Gud och Hans sändebud – om ni verkligen tror på Gud och Den Yttersta Dagen. Detta är bäst, och lämpar sig mest för slutgiltigt avgörande.” (An-Nisa: 59)

Det tillåtna är således det som Gud förklarat tillåtet, och det förbjudna är det som Gud förbjudit. Ingen får ta del i detta utom Gud, och därför har Gud bestämt att den som förklarar tillåtet det som Gud förbjudit, eller förbjuder det som Gud förklarat tillåtet, eller den som lyder någon som gör något utav dessa två, är en månggudadyrkare. /.../ Detta därför att dessa två saker endast tillkommer Gud, och Sändebudet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ är endast en förkunnare om vad Gud bestämt. (Fawzan)

1. Iblis, som Gud har förbannat.⁹⁰
2. Den som dyrkas och gillar det.⁹¹
3. Den som kallar till att bli dyrkad.⁹²
4. Den som påstår sig ha kunskap om det fördolda.⁹³

⁹⁰dvs Djävulen, Satan, som Gud kastat ut och fört långt bort från Sin nåd, detta dels pga att han vågrade göra Sudjud inför Adam [på Guds befallning], och dels att han trotsade Gud och visade högmod inför Honom, då han motiverade sin vägran:

“Jag är bättre än honom (dvs Adam); mig har Du skapat utav eld, och honom skapade Du utav lera”
(Al-Araf: 12).

Han kallas Iblis som betyder “Den som helt och hållet har tappat hoppet [om Guds nåd]”.

Iblis är den största av alla Tawaghit, detta därför att det är han som kallar till att dyrka andra än Gud, att följa andra än Sändebudet صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ, och att lyda andra i det de förklarar tillåtet sådant som Gud har förbjudit, och förbjudit sådant som Gud har förklarat tillåtet (han överskrider gränserna på alla de tre av Ibn Al-Qaim nämnda nivåerna). Iblis är således källan till allt ont och den största av alla Tawaghit. (Fawzan)

⁹¹Den som dyrkas, och tycker om att folket dyrkar en, är en Taghot. Men den som dyrkas, och inte tycker om det, omfattas inte av detta. Jesus صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ dyrkas vid sidan om Gud, men han tycker inte om det (och skulle inte tycka om det). Jesus, Maria, Esra samt andra helgon och rättfärdiga har aldrig begärt att dyrkas, snarare så brukade de kritisera sådant och kämpa mot dem som gör detta. Den som dyrkas utan att tycka om det omfattas alltså inte utav ordet Taghot (då ingen överträdelse skett från deras sida).

I koppling till detta, så lät sig månggudadyrkarna luras när Gud nedsände versen:

“Sannerligen så kommer ni, och dem som ni dyrkar, att utgöra bränsle för Helvetet; ni kommer alla att infinna er däri” (Al-Anbia: 98)

De sade: “Vi som dyrkar Messias, och vi dyrkar den ene och vi dyrkar den andre... så då kommer vi allesammans att vara i Elden!” Så blev de mycket glada (över att det lät ologiskt). Då sände Gud ned följande vers:

“De som fått gott från oss, kommer sannerligen att befinna sig långt bort därifrån. De kommer inte att höra minsta ljud från det (dvs Helvetet), och de kommer för evigt att befinna sig i det som deras inre behagar” (Al-Anbia: 101-102)

(Fawzan)

⁹²Dessa är Tawaghit därför att de kallar till Shirk, de kallar folk till att dyrka andra än Gud och nämner det med något annat än vad det egentligen heter, och förskönar denna månggudadyrkan i folkets ögon genom svårtolkade och svårförstådda bevis och analogier, och vackra utsagor och berättelser; dessa är Tawaghit. Den som kallar till Shirk är alltså en Taghot. (Fawzan)

⁹³Detta omfattar trollkarlar, trollpackor, häxkarlar, häxor, siare, spåmän, synska etc; alla som påstår sig ha kunskap om det fördolda, och säger: “Det kommer hända er si eller så”, “du kommer få lycka”, eller “du kommer att bli uttröttad”, “du kommer uppleva harmoni med din make eller maka” etc.

Det fördolda är någonting som endast Gud har kunskap om, såsom Gud säger:

“Säg: 'Ingen i himlen eller på jorden känner till det fördolda'” (An-Naml: 65)

Gud säger även:

“[Gud.] Han som känner till det fördolda. Han visar inte det fördolda för någon – förutom [en viss del utav det, som han visar] för vissa utvalda Sändebud” (Al-Jinn: 26)

Gud säger även:

“Han har kunskap om Det Fördoldas Nycklar (fem speciella saker som endast Gud har kunskap om, se Sura Luqman: 34), som ingen annan har kunskap om. Han känner till allt som finns i hav och på land, och inte ett löv faller utan att Han vet om det, och det finns inte ett frö i jordens mörker, varken torrt eller färskt, som inte [vars existens] är skriven i en Uppenbar Bok (Den Bevarade Tavlan, där allt är skrivet).” (Al-Anam: 59)

Ingen känner således till det fördolda förutom Gud, samt sändebud som mottagit en viss del utav det för att visa mirakel eller för att gynna folket med någonting speciellt. Dock så har de inte kunskap om det fördolda utav sig själva; de har blivit lärda av Gud. Kunskapen om det fördolda tillkommer alltså endast Gud och den som påstår sig inneha denna kunskap har satt sig själv som like vid Guds sida, gällande något som endast tillkommer Honom. Han är således en Taghot och en Kafir (ickemuslim, otrogen). (Fawzan)

5. Den som dömer med något annat än med det som Gud har uppenbarat.⁹⁴

Beviset för att man bör tro på Gud och förneka Taghot är Guds uttalande:

“Det finns inget tvång i Religionen⁹⁵. Sanningen är klart urskiljd från falskhet. Den som förnekar Taghot, och tror på Gud, har sannerligen tagit grepp om det allra säkraste fästet, som aldrig kommer ge vika. Gud är Allhörande och Allvetande.”
(Al-Baqara: 256)

Detta – att tro på Gud och förneka Taghot – är betydelsen av “Ingen förtjänar dyrkan utom Gud” (la ilaha illallah).

I en rapportering nämns följande:

“Islam är huvudet på religionen, Bönen är dess stöttepelare och Jihad för Guds skull är toppen av dess puckel.”⁹⁶

⁹⁴Den som dömer med annat än det Gud har uppenbarat – och anser att det är tillåtet att göra det – är en Taghot.

Den som säger att det är ok att döma med världsliga lagar eller lagar hos förislamiska kulturer, stammar eller annat, och samtidigt lämnar att döma med Guds lagbok, och säger: “Det är Halal (tillåtet) att göra på detta sätt”, eller: “Detta är bättre än det Gud har uppenbarat”, eller: “Detta är lika bra som det Gud har uppenbarat”, eller den som endast säger att det är Halal utan att yttra sig i om det är bättre eller lika bra, anses vara en Taghot. Detta står i Koranen:

“Har du inte sett dem som påstår sig tro på det som nedsänts till dig och det som nedsänts till dem som kom före dig? Detta, medans de vill föra över bestämmandet till Tawaghit, då de beordrats att förneka dem. Satan vill föra dem långt vilse.” (An-Nisa: 60)

Dessa kallas Taghot och Tawaghit därför att de överskridit sina gränser.

Gällande den som dömer med annat än det som Gud har uppenbarat – samtidigt som han vet och erkänner att det som Gud har uppenbarat är det som alla måste följa, och att det är det som är Sanningen, och att allt annat är falskhet, och att han dömer med falskhet, [denna anses inte vara Kafir,] utan en sådan som har utfört mindre allvarlig otro och som inte tagits utanför Islam. Denne är dock i riskzonen, och utsätter sig för allvarlig fara att komma till allvarlig otro som tar en utanför Islam, om denne inte ser mycket strängt på saken.

Gällande den som dömer med annat än det Gud har uppenbarat – utan att ha menat det – men på grund av sin Idjtihad (att försöka komma fram till ett svar i en islamisk fråga genom analogi och genom sin kunskap inom andra frågor i Islam), då man är kunnig och berättigad att göra detta, men tyvärr inte kommit fram till det rätta svaret som överensstämmer med Guds lagar, dvs att han gjort fel i sitt bestämmande (men gjort vad han kunnat för att komma fram till det rätta svaret gällande frågan) så kommer han att förlätas för sitt felsteg.

Guds sändebud صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ sade: “När domaren gör Idjtihad då han ska bestämma, och gör rätt, så får han två belöningar. Om denne däremot skulle göra fel, så får han [endast] en belöning.”

Detta därför att denne inte avsåg att göra fel; han ville ha sanningen och ville döma i enlighet med det Gud uppenbarat, bara att det inte gavs honom [den möjligheten]. Denna person får sitt felsteg förlåtet, och han kommer bli belönad för det han gjort.

Dock så får man inte följa denne i det fel som han hamnat i – vi får inte följa en person i det han har gjort om det var fel av honom eller henne. (Fawzan)

⁹⁵Detta betyder att man inte får tvinga någon att omfamna Islam. Att omfamna Islam måste ske utav egen vilja och ens tro i hjärtat, och man får inte tvinga någon att göra det, det går inte [ens att göra]. Detta därför att den enda som kan bestämma över hjärtan är Gud. Man kan inte tvinga folk att bli muslimer; detta därför att vi inte äger deras hjärtan. (Fawzan)

⁹⁶Profeten صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ har alltså tillskrivit denna religion tre saker: Huvud, stöttepelare och puckel.

ETT: Utan huvud så kan inte religionen existera, så den som inte uppfyller kraven för huvudet har ingen religion över huvudtaget, och Gud vet bäst. TVÅ: Den som inte ber har ingen upprätt religion, även om han vittnar om att ingen förtjänar dyrkan utom Gud, och att Mohammed är Guds sändebud. Detta därför att religionen behöver någonting att stå på, och den har ingenting att stå på förutom bönen. TRE: /.../ att när man finner en kamel ha puckel så är det ett tecken på att den är stark (den är fylld med fett för sämre tider), och om den inte har någon puckel så tyder detta på att den är svag. Sådana är också muslimer när de är svaga och saknar makt på jorden, såsom rapporteringen lyder: “När ni börjar handla med Ina (att utbyta pengar och varor på ett specifikt sätt, som är förbjudet), nöjer er med jordbruk och lämnar Jihad, så kommer Gud att sända ner förnedran, och Han kommer inte att ta bort det förrän ni återvänder till er religion.”

Gud vet bäst, och må Guds frid och välsignelse vila över Mohammed, hans familj och hans följeslagare.